

Publicerad 2019-04-07 00:05 av the wildcat

brevet från själen

tack för du delar med dig det hjälper mig
och andra att förstå

"skärvor ur ett block marmortystnaden
visste inte om saknaden visste inte om kudden
så många drömmar svalde hav sorgen
när jag inte såg hur kan jag förstå
”hellre än säga sanningen
gömmmer du dig i kväll över sjö, över klint
den elakartade hostan det smittande skrattet
det assyriska oket
medicinburken
den lilla själens sjukdomar
när den lilla sömnen gömt sig
barndomens Gogol vaknade
ur sin dröm trädet föll till marken
vännernas sorgsna ansikten vändes bort
i syskonkedjans syn söndrade
den tudelade, två den aldrig återfår
de stora tomma orden ur vetandet
spränger skalet
försjunken i grubbel över livet
natthimlen dalar
vanmakten talar
väntar på morgonen
varma fadersögon vänder sig bort
jag hittade svaren smulorna du lagt ut
hittade och fann
20160610
familjen
”psykologisk misshandel”
PS hösten 2016
Stenarna flyger skärvor av liv
97 % magskrik
bortom ögondjup
en hållös fallkänsla
solens vatten

värmen
skrev; skrivna förfalskade
referenser; andra
finns dem; förmodat – inte
hon har det genuina
opåverkad när 97 % av alla är höga
de ser det inte själva
det gör så ont dag efter dag
det är därför
hon dricker solen vatten
mäter inte sorg i tår
hål
skrik av hunger
törstande sand
sluta söka hon var aldrig där
känner mig udda på sned
ett år eller mer gick
inte bli någonting
rösten sviker
försök till ombyte och ny livsrytm
i väder vatten nånting
eller ingenting alls
du och dina vänner
sand som rinner ut i sand
blir till ingenting alls
(förlåt visste inte, visste inte
du kände så, men nu vet - du betyder allt)
akterseglad av tiden står livet kvar
som något kvävande när andra
redan avlägsnat sig”
P
oron ger drömmar du går i kvav
och jag inte finns där
I skydd av mörkret gick du stigen fram
På väg mot ett ingenting
Du lämnade grinden på glänt
väntar du ännu
i den trogna skuggan av berget
jag överger dig inte
vi är delar
av samma kär

hade jag inte trott förut
så inser jag meningen
med allt.

"Minnen

Gräver i det förgångna
ett djup med fossilt bränsle
gnistorna sprakar
tänder det hat
jag den veke
som började brinna
ett hölje av glas
så skört det kan spricka

Mitt ljus
min värme
jag leder i mörkret
med kalla minnen
Lågan steg
jag gång på
går
Pågår
Ljuset svalnar
tar mig längre ner
för att hämta
livet"

P

kärleksfulla kramar <3

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren the wildcat med Poeter.se id #102214 innehar upphovsrätten